ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

ЧИТАЙТЕ І ПЛАЧТЕ.

А то, кажу вам, завжди я мушу мати троблі з своїм сусідом і з його "Кан. Українцем". Як тільки гляне жінка в вікно і скаже, що сусід іде, я зараз таки питаю жінки:

— А несе з собою і "Кан. Українця?

Якщо жінка скаже, що так — я вже пітнію.

А тут ще й з ягнятами у мене клопіт.

Поїхав я раз якось на ліцитацію і купив троє овець. Не то, що-б я хотів їх купити, але фармер, котрого ліцитували, почав просити:

— Накиньте, добродію, ціну на вівці ось тому агентові, бо він задармо забере всі мої дорібки.

Що-ж, думаю собі, як накинути, то накинути... Треба-ж помочи бідному чоловікові.

А на тих ліцитаціях люде накидають ціну один другому по 5, по 10 центів. Подивився я, тай що я там буду панькатися. Раз накидати, то накидати. І я гримнув цілого долара.

Подивився на мене агент, подивився й продавець, а далі, затер руки, спитав до трох раз, хто більше, і... мої вівці.

А мені ті вівці так потрібні, як от той мороз Саскатунцям. Нічого не вдієш, бачили очи що купували, тепер вилазьте...

Привіз я їх до дому, жінка відправила мені за них греко-прогресивне маслосвятіє, Гануня заспівала нам обом "Де згода в родині, там мир і тишина", а на третій день після цеї оказії ми вже цілим сімейством годували овечат.

А під весну дав бог і ягнята. Двоє — від трох овець. Чей-же не можна вимагати, щоб і баранець родив ягнята.

Цего ви не найдете навіть в порадах "Департаменту агрікультури", ні в пасхальному числі "Кан. Українця".

Баранець собі є баранець, а ягнята мусять родити вівці. Тут тобі ніяка наука про расову худобу нічого не вдіє і я з тим погодився. Тільки мій хлопчина все клопотав мені голову:

— Тату, цому баланець не привів ягнятка?

— Ну, не привів тому, що він баранець.

— А цому він баланець?

— А, шарап!... Біжи он мама кличе!

Тимчасом ростуть мої ягняточка, вибрикують, ми самі молока не пємо, а їх годуємо, бо овечата були чахлі.

Підгодуємо, думав я собі і на пасху продамо, бо треба дітям черевиків і треба... всього треба. Хіба є щось таке, чого-б фармерові не треба, та ще й під весну.

Поїхав я якось в місто, свиснув на одного агента, на другого, що скуповлюють живий фармерський товар.

— Приходьте, містер Іване Виліямс, — кажу я до агента — таких маю пару ягняток на продаж, за які дістанете грейд 1.

— Гав-мач? — питає.

— Та прийдіть, подивитеся, а тоді будемо говорити про "гав-мач".

Приїхав, обмацав і

— Но гуд — каже.

— А то-ж чому? — питаю.

— Вел... не плекані після найновішої системи... Зрештою, тепер нема на них попиту... У мене їх і так повно.

І таку, кажу вам, дав мені ціну, що я тільки оглянувся, чи нема тут моеї старої. Бо як би вона була почула, то було-б тому агентові...

— Хочте беріть, хочте як хочте — каже він виходячи з хліва.

— Байбардзо — відповів я усміхаючись, а в самого руки наче магнітом тягне до агентового головного пошиття... так хочеться поськатися в його голові.

Пізніще приїзджало ще двох агентів, але та сама причина: не виховані після нової системи.

— Розуміється, до школи я їх не посилав — відповідав я агентам.

Приходжу я одного ранку до стайні, дивлюся, а моє одно ягнятко лежить під кіньми.... вже й ноги протягнуло.

Вилізло зі своеї загороди, влізло між коні і там йому вічна память.

Став я, почухав потилицю і тільки крізь зуби сказав:

— Бодай тобі боком вилізло те молоко, яке я від уст дітей відбирав, а тебе ним напував.

— Що ви, куме, сказилися, що так кленете, ще й перед неділею? — почув я назад себе.

Оглянувся я, а в дверах стоїть кум з "Кан. Українцем" в руках.

Поглянув я кругом, чи нема де вил, але кум кивнув до мене пальцем. Підійшов я, а кум хоч-би пару з уст пустив, а тільки тиць пальцем на підкреслені олівцем слова в "Кан. Українцеві".

Взяв я і почав читати:

"Ягнята з відповідно підрізаними хвостами виглядають значно принадніше і притягають скорше купця".

Прочитав я, вернув кумові ґазету, пішов до комірчини, взяв сокиру, вернув назад до стайні і оставшому ще в живих ягняті одним махом відрубав хвоста при самісінькій рипинді.

Після цего взяв ягня на шнурок — воно опиралося, мекало — вивів на двір і припняв до воріт, задком до дороги, якою по десять раз на день їздять купці: стій ось тут без хвоста тварино і притягай сама собі купців!

Чи притягне? — Про це напишу. А стоїть воно вже від великодного понеділка.

Фармер-Нетяга.

ФАРМЕРСЬКЕ СВЯТО В ОКОЛИЦІ ЛЕЙК ЕЛІЗА.

Дня 28. квітня відбулося в фармерській околиці Лейк Еліза торжественне отворення Українського Фармерсько-Робітничого Дому. Дім цей побудували товариші фармері, члени просвітного товариства "Злука". Місцевість і сам будинок дуже гарні. Хоч будинок в середині ще не викінчений, то фармері поспішили з отворенням, бо почалася весна. Будинок вміщає 300 осіб.

Отворення відбулося по полудни, а вечером аматорський гурток т-ва "Злука" відограв драму "Дванайцять", яку написав т. Ірчан. В виставі цеї штуки брали участь три товаришки-робітниці. Штука, як на фармах, випала дуже добре, всі аматори вивязалися зі своїх роль знаменито.

Будучи припадково присутним на цім святі, я подивляв цю поступову і організаційну роботу, яку виконало невелике число членів т-ва "Злука". А що місцевість ця ще не знана, бо на сторінках преси про неї не писалося, то я тут скажу про неї кілька слів.

Місцевість ця лежить 124 милі на північ від Едмонтону, а 14 миль від малого містечка Сент Паул. Замешкана вона переважно українськими фармерами, але є і Французи, Шведи й Чехи. Земля гориста, лісиста, мочарів мало, але за те є каміня і багато більших і менших озер.

Дороги кепські. Земля, де ви роблена, урожайна, але той урожай буває раз на чотири роки, бо або все висохне, або вимерзне. Підчас неврожайних років фармері жиють на кредит. А коли вже їм вродить, тоді наступає на них чорна хмара кредиторів і забирають все. А тут ще й морґечі, банки, та компанії за машинерію тиснуть. І фармері так вже до цего привикли, що відносяться до всего байдужно, бо бачуть, що все одно цим злидням не буде кінця. Навіть попи обминають цю місцевість. Приїхав був раз один і за цілу роботу дістав пять доларів та більше й не приїздить.

Молодь взялася за просвітну роботу і вже заохотила до цего і старших. Тепер час від часу відбуваються лекції, мітінги, представлення, концерти. Колись гуртувалися в школі, але завдяки доносам таки своїх "добродіїв", темняків, які казали, що в школі провадиться большевицька робота, уряд відмовив школи. І ці працівники, свідомі своеї роботи, не упали на дусі, але, закачавши рукави, протягом одного місяця збудували свою інституцію. І за це їм належиться признання.

Тепер кілька слів до тих фармерів, котрі стоять поза організацією.

Товариші фармері! Вашим обовязком є ще нині стати членами цеї інституції і боротися з темнотою і несвідомістю! Ви повинні йти до неї зі своїми дітьми і братися до праці разом зі всіма товаришами, повинні читати таку робітничо-фармерську ґазету, як "Укр. Роб. Вісти".

А до товаришів фармерів, що мешкають по правім боці ріки кличу: беріть собі за взірець роботу своїх сусідів! Приходіть до них, придивіться і зробіть так само у себе, а тоді лекше вам буде боротися проти шандрівської та зваричівської ґрупи. Тільки просвітною, організаційною і солідарною працею ми зможемо прийти до того, що разом відсвяткуємо своє освободження від визиску, в якім ми нині так бідуємо.

На свято отворення Укр. Фармерсько-Робітничого Дому в Лейк Еліза, не дивлячись на кепську дорогу, зїхалися фармері аж за 10 миль довкола. О годині 5-ій по полудни голова привитав гостей, пояснив їм значіння цего свята. Відтак говорив секретар товариства, який в своїй промові не забув і про полягших борців за визволення працюючих, яких імена нині шанують всі поневолені. Після цего хор відспівав "Похоронний марш", який всі присутні вислухали стоячи. Відтак ще один товариш говорив про значіння злуки робітничих домів з фармерськими і тим самим про злуку робітників з фармерами на полі боротьби за краще майбутнє. Після цего знов співав хор. Відтак до слова покликано присутного робітника з иншої місцевости, який говорив про життя і організацію робітників та сказав, що фармері повинні єднатися з робітниками, бо тільки в злуці сила, а де сила, там побіда. Згадав також про найсильнішу зброю — робітничо-фармерську пресу, якою в Канаді є "Українські Робітничі Вісти" і журнал "Робітниця" — та взивав, щоби всі читали їх і всіма силами піддержували. В сій цілі зорганізовано комітет, який має занятися допомогою своїй пресі і поширенню. На закінчення хор відспівав "Разом, товариші, в ногу".

Після цего формального отворення відбулася спільна перекуска, а вечером о годині 8-ій розпочалося представлення "Дванайцять", яке закінчилося о 12-ій годині. Після представлення говорили ще бесідники і забава з танцями тягнулася аж до ранку. Бавилися дуже гарно. Саля була переповнена. З цего фармерського свята я виніс найкращі враження і ділюся ними з вами, товариші читачі.

Хай жиє єдність і солідарність між робітниками і фармерами!

С. Г—на.

СВЯТО 1-ГО МАЯ НА ФАРМАХ.

Спеден, Алта.

В нашій місцевости відбувся 1. мая концерт в день свята працюючих. Фармерів зїхалося поважне число. Концерт почався в 7-ій годині. Вступне слово виголосив т. Стельмащук і пояснив значіння робітничо-фармерського свята. Відтак хор відспівав "Інтернаціонал", який присутні вислухали стоячи. Далі були деклямації, співи, грала мандолінова оркестра. Так то ми святкували Перший Май на фармах, та підкріплялись духом до боротьби з гнобителями, як з чужими, так і зі своїми.

Я кличу вас, товариші фармері і фармерки, організуйтеся в просвітні фармерські товариства на фармах, передплачуйте і читайте "Укр. Роб. Вісти", які вказують нам шлях до освободження з визиску. Час вже нам порвати з тими, які звуть себе панами та все туманять нас своїм патріотизмом. Вони тільки сіють між нами релігійні роздори. А ви, товаришки фармерки, передплачуйте і читайте журнал "Робітницю", яка освідомить вас і ваших дітей, навчить родинного життя. Подаймо, товариші фармері, свою руку організованим робітникам!

Фармер Р. Н.

Белис, Алта.

В Белис, Алта. українські фармері відсвяткували Перший Май. Дооколичні фармері будуть довго памятати цей день, так як такі свята у нас рідко бувають. В той день зійшлися фармері, протянули один другому мозолисті руки, а одночасно і руки до організованих робітників. Це є запорукою, що близько вже той час, коли між фармерами і робітниками буде створений спільний фронт. Я жию вже в цій місцевости 10 років, але ще такого гарного свята не бачив. На це свято загостив до нас т. Свідерський, організатор З.О.К. Стов. У.Р.Д. Присутні з великою увагою вислухали т. Свідерського. Це перший раз загостив до нас робітничий організатор. Він пояснив нам нашу нужду і горе, чому ми його терпимо і як ми можемо його позбутися. Наші "патріоти" ніколи нам цего не пояснювали. Між нами тепер повіяло новим духом. Я кличу вас, товариші фармері: організуймося, просвічаймося, читаймо "Укр. Роб. Вісти" і лучімся разом з робітниками.

М. Локинський.

Медика, Ман.

Перший май цего року надовго останеться в памяти місцевих фармерів. Не для одного фармера було несподіванкою, що фармері можуть так гарно святкувати свято працюючих — Перший Май. За старанням комітету при Філії Стов. У.Р.Д. в Медика, Ман., проголошено, що на 1-го мая відбудеться концерт-мітінг. Вже о годині 7-ій саля була переповнена як старшими так і молодшими, які нетерпеливо ждали отворення мітінгу. Мітінг отворив тов. Залітач і пояснив присутним значіння цего свята. В глубині сцени висів червоний прапор, на якім був напис "Міжнародне робітниче свято — 1. Май. Робітники всіх країн, єднайтеся!" Присутні з любовю дивилися на червоний прапор. Відтак хор відспівав "Інтернаціонал", який присутні вислухали стоячи. Дальше слідували деклямації дорослих і малих, соля на скрипці і мандоліні. В половині концерту виступали з довгими промовами фармері, які говорили на ріжні теми. Присутні слухали бесідників з увагою. Відчувався дійсно святочний настрій, не такий, як при попівських святах. Деякі фармері говорили, що для них і великодні свята не були такими радісними, як свято Першого Мая. На святі були навіть такі фармері, які десятки літ провели вже на фармах і не мали ще нагоди бачити такого свята і всі вони були дуже вдоволені, відчували себ частинкою цілої працюючої кляси, яка в цей самий день без кадил і кропил святкувала своє свято. Святкуючи Перший Май фармері цеї місцевости прилучили і свій голос протесту проти капіталістичного насильства і визиску.

Т. Шидловський.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

К. Дронь, Міроландінґ	$9.50
Д. Дзерик, Лос Анджелес	5.00
І. Крамарюк, Тіммінс	4.00
М. Коропчук, Конавт	3.00
М. Романік, Кенора	2.00
Г. Скородинський, Брендон	2.00
Ґ. К. Волянський, Смокі-лейк	2.00
М. Котик, Вінніпеґ	2.00
Д. Барановський, Вінніпеґ	2.00
Н. Дутка, Керієвал	2.00
П. Біленький, Шумейкер	1.00
П. Околіта, Вінніпеґ	1.00
М. Байтян, Шікаґо	1.00
В. Д. Воротняк, Енілда	1.00
В. Кобзей, Анийокс	1.00
Д. Яріш, Брендон	1.00
М. Вовк, Бентон	1.00
В. Федько, Фруйтпорт	1.00
А. Максимонько, Аботсфорд	1.00
Т. Тофан, Торонто	1.00
Т. Сидор, Ред Пес Джонкшен	1.00
Д. З., Шікаґо	1.00
А. Мартинюк, Шікаґо	1.00
В. Женчук, Форд Ситі	1.00
Ф. Мельник, Вінніпеґ	1.00
Т. Мазуренко, Радвей Сентр	.50
Д. Войчук, Рочестер	.50
Д. Миківка, Керієвал	.50
В. Задорожний, Конистон	.50
А. Стельмах, Норд Колінс	.50
Г. Квасниця, Пало	.20

Брентфорд, Онт.

Тов. В. Ґах зібрав на лісту ч. 3709 на пресовий фонд "У.Р.В.":

В. Ґах	$3.00
С. Ґаланджій	1.00
І. Данилюк	1.00
О. Калічук	.50

На лісту ч. 4278 на передплату "У. Р.В." $8.00. Разом $13.50.

Едмонтон, Алта.

Тов. А. Понур зібрав на передплату "У.Р.В." $6.00; на пресовий фонд "УР.В." на лісту ч. 3939:

А. Понур	.50
П. Малофій	.50
А. Пилипюк	.50
І. Одинський	.50
М. Шектор	.50
В. С.	.50
І. Олійник	.50
П. Хомик	.50
С. Гулькович	.50
Е. Стаєр	.25
Ліо Сінґ	.25
І. Визек	.25
В. Дідух	.25
П. Нахтіґел	.25
С. Дунаєнко	.25
Разом	$6.00

На пресовий фонд "Робітниці":

Стефан Юрійчук	.25
П. Саган	.25
Тимофій Павлюк	.25
Т. Кулагін	.25
Разом	$1.00

Колмен, Алта.

Дорогий Товаришу Редактор!

Посилаю Вам $3.75 на прес. фонд "У.Р.В.", $4.00 на прес. фонд "Робітниці", $4.00 на передплату "У.Р.В." і $3.80 на передплату "Робітниці". Разом $15.55.

На пресовий фонд "У.Р.В." жертвували слідуючі:

С. Маланчук	$1.00
Р. Німцан	1.00
М. Блазенко	.75
П. Луков	.50
Н. Онищук	.50
Разом	$3.75

На пресовий фонд "Робітниці" зложили:

К. Маланчук	$1.00
Р. Багрійчук	1.00
В. Онищук	.50
Д. Е. Олешко	.50
І. Петруняк	.50
К. Кобевка	.25
К. Семелюк	.25
Разом	$4.00

Збірка під цей час маленька, бо багато товаришів повиїздили. З причини теперішного майнерського страйку дуже тяжко приходиться зібрати більше, бо ці, що осталися тут, то самі фамілійні, котрі находяться зараз в крайно безвихідному положенню.

Всім жертводавцям і передплатникам щира подяка.

З товариським привітом

К. Маланчук.

ОПОВІЩЕННЯ

ВІД ОФІЦІЯЛЬНОГО АҐЕНТА СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІЯЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК.

З огляду на одержані мною відомости про те, що ріжні особи в Канаді й Сполучених Штатах, які увластили собі назву російських, та українських представників, вводять в оману непоінформованих осіб, видаючи їм ріжні документи й візи на проїзд у межі Союзу Радянських Соціялістичних Республік, отсим доводжу до загального відома, що ніякі документи й візи, видавані бувшими царськими, уряду Керенського, Петлюри та иншими самозваними консулями й представниками, не можуть служити документами для в'їзду в межі Союзу й не приймаються його представниками за кордоном.

У всіх питаннях, зв'язаних з правами Радянського громадянства й проїздом в межі Союзу належиться звертатись в Офіціяльне Аґенцтво СРСР на адресу: 212 Drummond St., Montreal, Que., Canada.

Офіціяльний Аґент СРСР в Канаді

О. ЯЗИКОВ.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляються всі Філії, Відділи і Товариства, щоби старалися виповнити свої залеглі вкладки. Коли відділ або філія бажають бесідника, то щоби повідомили найменше дві неділі наперед, так щоби С.П.К. зробив в тім напрямі приготовання. Всі товариші, котрі мають лісти до збирання фонду хорому тов. І. Гиді, повинні прислати їх якнайскорше до Східного Провінціонального Комітету на адресу:

Box 308, Toronto, Ont.

П. Терлецький, секр.

Порт Артур, Онт.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам $4.00 на виповнення залеглої передплати на "У.Р.В." за минулий рік, $4.00 за цей рік, а $1.00 на пресовий фонд.

Остаюсь з товариським привітом,

Василь Гаврилюк.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕҐУ.

Понеділок, 19. мая 1924.

Пшениця:	
Ч. 1. нортерн	$1.04¼
Ч. 2. нортерн	1.00¾
Ч. 3. нортерн	97⅝
Ч. 4.	92¼
Ч. 5.	86¾
Ч. 6.	80¼
"Трек"	1.03¾
Пожива	72¾
Ч. 1. "дурум"	1.15¾
Ч. 1. "тоф"	98¾
Ч. 2. "тоф"	96¾
Овес:—	
Ч. 2. С. В.	39⅝
Ч. 3. С. В.	37⅝
Ч. 1. пожива	37⅝
Ч. 2. пожива	34⅝
"Реджектед	30⅞
Ячмінь:—	
Ч. 3. С. В.	64¼
Ч. 4. С. В.	59½
"Реджектед"	56¼
Пожива	54¾
"Трек"	64¼
Лен:—	
Ч. 1. Н. В. С.	2.16¾
Ч. 2. С. В.	2.12¾
"Трек"	2.15¾
Жито:—	
Ч. 2. С. В.	65⅝

ЦІНИ ПРОДУКТІВ.

Масло:—	
Масло "крімері" ф. о. б. фунт	28
Яйця:—	
Екстра, тузін	22
Фирстс, тузін	20
Секондс, тузін	17
Надбиті, тузін	14
Бараболі:—	
Манітобські бараболі буш.	90—1.00
Мука:—	
98 фунтів мішок	3.47½
2 мішки по 49 фунтів	3.52½
4 мішки по 24 фунти	3.60
Сіно:—	
Ч. 1. тимотка, тона	16.00
Ч. 2. тимотка, тона	14.00
Ч. 1. ред тап, тона	13.00
Ч. 2. ред тап, тона	12.00
Ч. 1. "апленд", тона	9.00
"Брен" тона	21.00
"Шортс", тона	21.00

ЦІНИ ХУДОБИ.

(За 100 фунтів живої ваги.)

Бички:—	
Вибрані	6.75—7.00
Добрі	5.75—6.50
Середні	5.00—5.50
Звичайні	4.00—4.75
Ялівки на заріз:—	
Вибрані	6.00—6.50
Добрі	4.75—5.75
Корови на заріз:—	
Вибрані	5.00—5.50
Добрі	4.00—4.75
Середні	3.00—3.75
На консерву	1.25—2.75
Буґаї:—	
Добрі	2.50—3.25
Звичайні	1.75—2.00
Воли:—	
Добрі	3.00—3.50
Середні	2.25—2.75
Звичайні	1.50—2.00
Бички "Стакерс":—	
Вибрані	4.25—4.50
Добрі	3.00—4.00
Телиці "Стакерс":—	
Вибрані	3.25—3.50
Добрі	2.50—3.00
Телята:—	
Вибрані	8.00—10.00
Добрі	6.00— 7.00
Звичайні	2.00— 5.00
Бички на годівля:—	
Вибрані	5.00—5.50
Добрі	3.75—4.75
Вівці і ягнята:—	
Добрі вівці	5.00— 8.00
Звичайні вівці	3.00— 4.00
Добрі ягнята	10.00—13.50
Звичайні ягнята	6.00— 9.00
Безроги:—	
"Селектед бейкон"	7.53½
Грубі, гладкі	6.85
Тяжкі	6.10
Дуже тяжкі	5.35
"Шап гоґс"	6.75—6.85
Легкі і "фідерс"	6.00—6.75
Худі	3.35
Льохи	5.35
Кнурі	1.85

МАСОВИЙ МІТІНҐ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ В ВИННІПЕҐУ.

В четвер, 8. мая ц. р. відбувся в Плебс Гал масовий мітінґ жінок-робітниць, в якому взяли участь представниці слідуючих робітничих жіночих організацій: членкинь Комуністичної Партії Канади, Жіночого Гуртка, членкинь Независимої Партії Праці, Допомогового Жіночого відділу О.В.Ю. і членкинь "Лейбор Чорч".

Після обширних дискусій мітінґ ухвалив слідуючу резолюцію:

"Цей мітінґ постановляє сформувати федеративну організацію жінок-робітниць до ведення праці після постанов конференції жінок-робітниць в Брендоні". Ця організація має зватися "Вінніпеґський Відділ Соціяльної і Економічної Конференції Жінок-Робітниць".

Заходом цеї організації відбудеться в середу 21. мая ц. р. масовий мітінґ в "Вест Енд Лейбор Гал" при вул. Агнес. На цей мітінґ запрошується всі жіночі організації і всіх жінок-робітниць, що цікавляться робітничим жіночим рухом.

УВАГА! УВАГА!
ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

Відділ Стов. Укр. Роб. Дім в Веґревил відограє в четвер, 22. мая ц. р. о годині 8. вечером в "Добинс Гали" драматичний етюд М. Ірчана в 1-ій дії п. н.

"НЕЖДАНИЙ ГІСТЬ"

В цій драмі представляється часи з великої революції на Україні. По представленню танці. Весь дохід призначений на "У.Р.В.". Приходіть всі і кличте своїх знайомих.

Ціна місць для дорослих 50 центів; для дітей 15 центів.

ПОШУКУЮ свого стриєчного брата Івана Черниша, котрий перебував в Оттаві около 5. літ. Через якийсь час був також в Торонто. Тепер має проживати десь в Віндзор, Онтеріо, або його околиці. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься, бо маю важну справу зі старого краю.

Jacob Chernysh
P.O. Box 56
(54) Holland Landing, Ont.

ПОШУКУЮ своїх краянів Владислава Лубика з села Корнива, повіт Городенка; маю до него важну старокраєву справу; і, Михайла Мороза з села Раківці, повіт Городенка; перебуває в Онтеріо. Прошу ласкаво зголоситися на адресу:

Andrew Romanoff
P.O. Box 1022
Port Colborne, Ont. (54)

ПОШУКУЮ свого шваґра Николу Штогрина з села Кошляки, пов. Збараж, Галичина. Перебуває тепер в Канаді. Хто знав би його адресу або він сам зволить зголоситись на адресу:

Jakiw Paserb
Box 648
Babylon, N. Y. (L. I.)

ПОШУКУЮ свого краяна Теодора Маника з села Чункова, повіт Застав'на, Буковина. Два роки тому назад перебував в Беллевіл, Онт. Хто знав би його адресу або він сам хай зголоситься на понищу адресу:

Teodor Melnychenko
P.O. Box 1660
Welland, Ont.

ПОШУКУЮ свого рідного брата Василя Ваґнера, з села Трибухівці, п. Бучач, Галичина. Вже около пять років тому, як з ним розійшовся і від того часу не маю ніякої чутки про него. Я тепер виїзджаю до старого краю і хотів би звернути йому $1,700.00, які він лишив у мене. Хай сам приїде або напише, а я радо зверну йому ці гроші. Прошу зголоситися на слідуючу адресу:

Mike Wagner
Griswold, Man. (53)

ПОШУКУЮ своєї жени Гафії Гнидка і хлопчика-сина Дмитра, який має 5 літ. Жена середного росту, очі чорні, волос чорний. В 1922 р. поважно захорувала і 1. мая виїхала до Вінніпеґу до шпиталю, де мала мати операцію на голову і жолудок. Відтак показалося, що вона лічилася чотири місяці не у лічниці, але у парках, по пікніках та театрах. В вересні тогож року виїхала в незнану мені сторону і я не маю про ню ніякої відомости вже близько два роки. Вона походить з Галичини з села Русова, повіт Снятин, а я з Красноставець, тогож повіту. Я бажав би дати дитину до школи, щоб дістала виховання та образовання. Прошу всіх, хто знав би про ню і мою дитину хай подасть мені точну адресу, а я за труд щиро винагороджу. Жалко мені дуже мого сина Дмитра. Моя адреса:

Wasyl Hnydka
P. O. Pagwa River,
(53) via Cochrane, Ont.

УЧИТЕЛЬКА музики Марія Кекишівна, яка недавно прибула зі старого краю, учить гри на пяні малих і дорослих. Просить зголошуватись на адресу:

Phone: J. 1874 691 Selkirk Ave

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді!